

РЕШЕНИЕ

№ 5823

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3567** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.220, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/.

О. – Ф. Т. Л.“ Г., Г. /О. Ф. Т. Л. Г. - Г., с V. № DE[ЕИК], с данъчен номер BG3074924203 представлявано от Н. Г., чрез пълномощника и съдебен адресат адв. Г., оспорва Решение № Р. 3000-532/05.03.2021г./32-74010, издадено от директора на Териториална дирекция Тракийска при Агенция „Митници“.

Наведени са отменителните основания по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК – издаване на акта при съществено нарушение на процесуалните правила, противоречие със закона и несъответствие с неговата цел. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че от дружеството са представени всички документи, доказващи реално дължимата и платена цена на доставката на внасяните стоки, което е и договорната тяхна стойност по смисъла на чл.70 от Регламент /ЕС/ 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза /накратко М./. Поддържа се, че чл.75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност, още по-малко изключва последните от кръга доказателства, чрез които може да се удостовери реалността на търговската операция. Нито един от представените от жалбоподателя документи не е оспорен от митническата администрация, която не е отчела спецификата на търговските отношения между

германското дружество и крайния му клиент L.. Видно от всички предходни случаи от 2018г.,2019г. както и следващите конкретния внос, не се касае за изолирана доставка, а за дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. За стоките от един и същ вид, каквито са пресните домати, дружеството реализира положителен финансов резултат, изчислен за един по-дълъг /едномесечен/ период, независимо че в рамките на този период е имало единични доставки, които са продадени на цени по-ниски от митническата стойност.

Цялото количество внесени домати е продадено на L., което означава, че се касае за продажба на „най-голямо сборно количество“ от внесените стоки по смисъла на чл.74, пар.2, ал.4 М.. Всички данни за конкретната сделка се съдържат в представените документи и в частност фактурите за реализация на стоките, дневниците за продажби за съответния период, стоковите разписки, потвърждения за получени количества и изготвената калкулация за продажната цена. От тях е видно, че стандартната вносна цена на доматите е била далеч по-ниска от конкретните продажни цени на стоките след вноса им, което означава, че вносно мито не се дължи, а фискалният интерес на ЕС не е ощетен.

Искането до съда, поддържано в съдебно заседание от адв. Г., е за отмяна на акта и за присъждане на разноски по списък . Доводи в подкрепа на тезата за незаконосъобразност на акта са наведени в писмени бележки.

Ответникът, директорът на Териториална дирекция „Тракийска“, чрез юрк. С., отрича основателността на жалбата. В писмени бележки по съществото на спора възпроизвежда мотивите на оспорения акт и добавя, че във вноската митническа декларация жалбоподателят декларира, че ще прилага метод 1 – на договорната стойност по реда на чл.70 М., но иска митническата стойност да се определи чрез прилагане на метод 4 – дедуктивен метод по реда на чл.74, пар.2, б. „в“ от М.. Подобно искане противоречи на митническото /Регламент 952/2013/ и на земеделското /Регламент 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891/ законодателство, доколкото в митническото законодателство е въведено разделение на методите за определяне на митническата стойност в две групи – основен /договорната стойност/ и вторични /по чл.74/. Методите обаче се прилагат в точна последователност – от основен към вторични. А по силата на чл.74, пар.1 вторичните методи се прилагат само ако не може да се използва основният метод. В рамките на вторичните методи също е налице задължителна последователност. В чл.75, пар.4 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 е посочено, че методът по чл.74, пар.2, б.“в“ от Регламент 952/ 2013 се прилага, когато продуктите са внесени на консигнация. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

На 20.04.2020г. в МБ С. е регистрирана митническа декларация с MRN 20BG003010015310R0 с вносител О. Ф. Т. Л. Г., с която под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление са поставени стоки с произход Република Турция, „пресни домати тип кръгъл червен“ - нето 18480 кг.,3696 колета с код по КН [ЕГН],с декларирана митническа стойност 39 468,65 лв., преизчислена в евро/100 кг. на 109,20 евро/ 100 кг. Определената от Европейската комисия за 20.04.2020г. стандартна вносна стойност /С./ за пресни домати с държава на произход Р Турция е 94,30 евро/100 кг. Тъй като декларираната митническа стойност е с повече

от 8% по-голяма от определената стандартна вносна стойност на основание чл.74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 във вр. чл.148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 жалбоподателят е представил обезпечение в размер на 9144.22лв.

С писмо рег. № 32-116370/20.04.2020 г. германското дружество е уведомено, че на основание чл.75,§ 5 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 в едномесечен срок от продажбата на стоките , но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация, е длъжно да представи доказателства, че стока № 1/1 /пресни домати тип кръгъл, червен/ е реализирана на пазара на ЕС при условия , потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 20.05.2020 г. жалбоподателят чрез пълномощника си [фирма] представя доказателства, че цялото количество от партидата пресни домати ,тип кръгъл ,червен с нето тегло 18480кг. е продадено на цена от 111евро/100 кг.

На 02.07.2020г. дружеството, депозира чрез пълномощник си [фирма] допълнителни документи за стоките: справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март , април и май 2020 г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г.; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди януари, февруари, март, април и май 2020 г.

Митническите органи констатират, че продажната цена на домати е по-ниска от цената на придобиване на тази стока/с деклариран разход в митническата декларация MRN 20BG003010015310R0 от 20.04.2020г. /, изчислени на 120,12евро/ 100кг., поради което приемат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и вносите депозит, в размер на 9144.22лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл.75, §5, ал.3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег.№ 32-281328/28.09.2020 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение от директора на ТД „Тракийска“ за възникване на митническо задължение за стока № 1/1 /пресни домати тип кръгъл червен/ по МД с MRN 20BG003010015310R0 от 20.04.2020г..

С молба вх. № 32-318341 от 30.10.2020 г. дружеството възразява срещу предстоящото издаване на негативно решение за усвояване на депозита за стоки №1/1 /пресни домати тип кръгъл червен/. Становището на дружеството е, че решението на митническите органи ще бъде неправилно и моли предоставеният депозит да бъде освободен изцяло, като поддържа, че чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не поставя като условие стоката да бъде продадена на цена, която е по-висока от декларираната митническа вносна и не въвежда изискване за доказване на положителен финансов резултат при реализацията на стоките. Относно продажбите на загуба се посочва, че дружеството е обвързано с дългосрочни търговски отношения с търговската верига Л. за целогодишна доставка на пресни плодове и зеленчуци. В случаите, когато Л. провежда рекламни кампании или продава стоките на промоционални цени, тя закупува плодовете и зеленчуците на по-ниски цени. В резултат на това за конкретна сделка може да се получи отрицателен финансов резултат, но на месечна база вносителят реализира печалба от другите продажби на по-високи цени.

След преценка на събраните доказателства директора на териториална дирекция /ТД/ „Тракийска“ на Агенция „Митници“ на 05.03.2021 г. издава оспореното Решение № Р.

3000-532/ 05.03.2021г./32-74010, с което отказва да освободи представеното обезпечение на основание чл.75, §5, ал.3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 и задържа същото като плащане на вносни мита, като на основание чл.54, ал.1 и чл.56 ЗДДС определя допълнително задължение по ДДС в размер на 751.82 лв. С решението се извършват корекции в митническата декларация и се определя лихва за заплащане. Мотивите на административния орган са следните:

Посочва се, че според Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти, с които са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в т.ч. и правилата при търговия с трети страни и формирането на вноските мита, спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците (в т.ч. и на домати) се прилага системата на входните цени. Според тази система, при внос на посочените стоки, не се прилага единна ставка на митото, а различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност, при което зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратно. Тъй като според митническия орган вносителят трябва да докаже, че декларираната от него митническа стойност не е завишена с цел избягване заплащането на митата, директорът на ТД Тракийска е приел, че след като стоката е реализирана на вътрешния пазар на цена, по-ниска от митническата стойност при вноса, и не са налице доказателства, които да обосновават по-високата цена, която е заявил вносителят, то в конкретния случай не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност.

По делото е прието заключението на съдебно-икономическа експертиза, в което се заявява следното: Налице е съответствие между договорената и платена от жалбоподателя цена за закупуване на процесната стока от Турция и обявените стойности в молбата за възстановяване на депозита; Митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл.74,§2,б.“в“ от Регламент/ЕС/ на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на митнически кодекс на Съюза, е 20201.70евро или 111евро за 100 килограма ;Вносното мито изчислено на базата на тази стойност към датата на регистрация на митническата декларация 20.04.2020 г. следва да бъде 0 % +2.30евро/100кг.или 425.04евро/831.31лв./; Генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоките след вноса им, който въпрос частично е засегнат в решението на ТД „Тракийска“, не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен съгласно чл19,ал.7 от ЗМ орган, в изискуемите форма и съдържание, при спазване на процесуалните правила, но в нарушение на закона. Спор между страните по фактите няма. Спорът е

относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Внесените от жалбоподателя пресни домати тип кръгъл червен, попадат в обхвата на чл.181, ал.1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти и на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 г. за допълване на Регламент 1308/2013. С тези актове по отношение на плодовете и зеленчуците е въведена системата на входните цени, съгласно която при внос на тези стоки се прилагат различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност, при което зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратно. В мотивите си административният орган е приел, че след като декларираната митническа стойност на внесените пресни домати е 109.20 евро/100 кг при фиксирана цена на внос към 20.04.2020 г. от 94.30 евро/100 кг и стоката е реализирана по цена 111 евро/100 кг. при себестойност на закупените домати 120,12 евро/100 кг. не е доказана достоверността на декларираната при вноса митническа стойност и тази завишена стойност е с цел избягване на митническо облагане. Изводът на решаващия орган се основава на „пазарната логика, която изисква търговецът да продава стоката на цена, не по-ниска от придобивната“, а като допълнителен аргумент се сочи, че “смисълът на търговската дейност е тя да реализира печалба“.

Този извод е неправилен.

Съгласно чл.69 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническата стойност на стоките се определя по два начина, посочени в членове 70 и 74. Чл.70, ал.1 определя, че базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, а съгласно ал.2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Посочените в чл.74 методи за определяне на митническата стойност са вторични и се прилагат само когато тази стойност не може да се определи съобразно критериите в чл.70. Във вноската си митническа декларация жалбоподателят е декларирал, че ще прилага метода по чл.70 от Митническия кодекс на Съюза. С цел избягване отклонение от митническо облагане чл.75, ал.2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 предвижда, че когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

Предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване, като в противен случай гаранцията се задържа. Ако при проверка компетентните органи на държавите членки установят, че изискванията на настоящия член не са спазени, те събират дължимото мито в съответствие с член 105 от Регламент (ЕС) №952/2013.

От анализа на нормативната уредба се установява, че дори декларираната митническа стойност да надвишава с повече от 8 % фиксираната стойност при внос, това не изключва прилагането на метода на договорената стойност. Изискванията за това са вносителят да представи убедителни доказателства, че това е реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките.

От представените доказателства се установява, че за процесната стока № 1/1 жалбоподателят действително е заплатил на износителя декларираната договорна стойност в размер на 18 480 евро, или 109.20 евро/100 кг./ с включени разходите по транспорта/. Видно от фактурата процесните домати са продадени на „Л. България“ при цена 111 евро/100 кг. Горното се потвърждава и от заключението на съдебно-икономическата експертиза, което съдът кредитира като обективно и обосновано. В нарушение на закона административният орган приема, че след като внесената стока не е продадена с печалба, декларираната митническа стойност е единствено с цел избягване на митническо облагане. Търсенето на печалба обаче не е изключителен и основополагащ критерий. Нито в Митническия кодекс, нито в цитираните регламенти съществува норма, която дава възможност митническите органи да определят митническата стойност с оглед реализираната печалба от вносителя. Действително нормалните търговски отношения предполагат закупената стока да се продава на по-висока цена и да се реализира печалба. Многообразието и сложността на търговските отношения предполагат конкретна преценка относно наличието на икономически интерес и търговска логика, при отчитане на всички факти и обстоятелства по конкретния случай. Не противоречи на икономическата логика конкретна продажба на загуба да се разглежда с оглед трайните търговски отношения между жалбоподателя и купувача на внесената стока. Нормативното изискване е вносителят да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, т.е. че митническата стойност е действително реално платената или подлежаща на плащане цена на стоките съобразно чл.70, параграф 2 и по отношение на нея са изпълнение условията на параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Съдът намира, че представените от жалбоподателя доказателства (фактура за покупко-продажба, фактура за транспортни услуги, фактура за извършени услуги по представителство пред БАБХ, фактура за такса лаборатория, 2бр. фактури за продажба на „Л. България“, копие от банков превод) доказват договорената и реално платена цена за внесената стока. За да обоснове изводите си съдът взе предвид и заключението на съдебно—икономическата експертиза, в която е отразено че: „Налице е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация. Генерирането на печалба или загуба при реализация на стоките след вноса им не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания. Налице са условията на чл.70 Митническия кодекс“.

С оглед изложеното съдът намира, че административният орган неоснователно е

отказал да освободи представеното от жалбоподателя обезпечение в размер на 9144.22лв. и му е начислил допълнителни публични задължения. Оспореният акт се явява незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон и следва да бъде отменен, а преписката да се върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото, с оглед направеното искане и на основание чл. 143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски по представения списък в доказан размер на 1250лева (д.т. – 50 лв., депозит за вещо лице – 400 лв. и адвокатски хонорар – 800 лв.).

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран Административен съд София-град, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Р.-3000-532/05.03.2021г./32-74010, издадено от директора на териториална дирекция „Тракийска“ на Агенция „Митници“.

ИЗПРАЩА преписката на директора на териториална дирекция „Тракийска“ на Агенция „Митници“ за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението .

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г.- Г., с V. № DE[EИК],с данъчен номер в България BG [ЕГН], разноски по делото в размер на 1250 /хиляда двеста и петдесет / лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: